

**PSIXOLOGİYA, YAŞ FİZİOLOGİYASI
VƏ İNKLÜZİV TƏHSİL MƏSƏLƏLƏRİ**

UOT 159.9.

*Edison Məmməd oğlu Quliyev
Azərbaycan Dövlət Pedagoji Universitetinin dosenti*

16

**YENİYETMƏ DÖVRÜNDƏ SOSİAL DAVRANIŞIN
INKİŞAFININ PSIXOEMOSİONAL XÜSUSİYYƏTLƏRİ**

*Эдисон Мамед оглы Гулиев
доцент Азербайджанского Государственного Педагогического Университета*

**ПСИХОЭМОЦИОНАЛЬНЫЕ ОСОБЕННОСТИ РАЗВИТИЯ СОЦИАЛЬНОГО
ПОВЕДЕНИЯ В ПОДРОСТКОВОМ ВОЗРАСТЕ**

*Edison Mammad Guliev
associate professor at Azerbaijan State Pedagogical University*

**PSYCHO-EMOTIONAL FEATURES OF THE DEVELOPMENT
OF SOCIAL BEHAVIOR IN ADOLESCENCE**

Xülasə. Məqalədə yeniyetmə dövründə davranışın sosiallaşmasının psixoemosional xüsusiyyətləri xarakterizə edilmiş və bu əsasda bəzi yeniyetmələrdə müşahidə olunan davranış kənaraçımalarının mahiyyəti aşkarlanaraq təhlil edilmişdir. Belə bir ümumi yanaşma əsaslandırılır ki, yeniyetmə yaşı şagirdlərin davranışının müsbət istiqamətdə formalşamasında ailədaxili münasibətlərin tənzim olunmasının və münaqişələrə səbəb ola biləcək psixoemosional gərginliklərin xəbərdar edilərək aradan qaldırılmasının çox mühüm əhəmiyyəti vardır. Yaranan belə əlverişli şəraitin təsiri altında yeniyetmələrdə ağlabatın və motivləşən sosial davranışın inkişafına müvəffəqiyətlə nail olmaq mümkündür.

Açar sözlər: ailədaxili münasibətlər, konfliktli münasibətlər, davranış müstəqilliyi, emosional müstəqillik, şəxsi motivlər, sosial davranış, kommunikativ maraqlar, aqressiv davranış

Резюме: В статье характеризуются психоэмоциональности социализации поведения в подростковом возрасте и на этой основе анализируются причины наблюдаемых нарушенений поведения у некоторых подростков. Обосновывается общий подход в том, что в развитии нормального поведения у школьников подросткового возраста большое значение имеет регулирования внутрисемейных отношений и предупреждение возможных психоэмоциональных нарушений, которые могут способствовать возникновению конфликтной ситуации. В таких благоприятных условиях можно успешно развивать у подростков разумное и мотивированное социальное поведение.

Ключевые слова: внутрисемейные отношения, конфликтные отношения, поведенческая самостоятельность, эмоциональная самостоятельность, личностные мотивы, социальное поведение, коммуникативные интересы, агрессивное поведение

Summary: The article describes the psychoemotional socialization of behavior in adolescence and on this basis analyzes the causes of the observed behavioral disorders in some adolescents. The general approach is based on the fact that in the development of normal behavior among adolescent schoolchildren, the regulation of intrafamily relations and the prevention of possible psycho-emotional disorders that may contribute to a conflict situation are of great importance. In such favorable conditions it is possible to successfully develop sensible and motivated social behavior in adolescents.

Keywords: family relations, conflict relations, behavioral autonomy, emotional autonomy, personal motives, social behavior, communicative interests, aggressive behavior

Yenişetmə dövründə şagirdin sosial aktivliyi gelişənlər və bu amil onun davranışının və münasibətlərinin yenidən qurulmasını şartlandırır. Yeni tipli münasibətlərin yaranması prosesi müyyən çatınlıklarla müşayiət olunur. Çünkü yenişetmənin böyüklerin dünyasına daxil olmasına ondan psixoloji və sosial hazırlıq tövbə edir. Belə ki, sosial vərdişlərin lazımı soviyyədə inkişaf etməsini şəraitində yenişetmənin yeni tipli münasibətləri daxil olmasının müyyən psixoemotional gərginlik tərəfdər. Xüsusilə, yaranan qeyri-müyyənlik yenişetmənin hayatına gərginlik götürür və bu amil onun münasibətlərinin xarakterinə bilavasita təsir göstərir. Belə şəraitdə yenişetmə psixoloji baxımdan təknlərin və onun ünsiyət faaliyyəti zəifləyir.

Yenişetmə dövründə ailədaxili münasibətlərə, yenişetmə - valideyn ünsiyətyində nəzərə çarpan gərginlik yaranır. Yenişetmənin valideynlərindən asılı vəziyyətədə olmasının və bu zamanın onun müstəqiliyinin məhdudişdirilməsi çox ciddi psixoemotional gərginlikdə müşayiət olunur. Yaranmış bəzidə yoxluq yenişetmə-valideyn münasibətlərinin təzini olunmasında, onun ağlabatın xarakter daşımasında müyyən çatınlıklar tərəfdər.

Ailədaxili münasibətlərdə, yenişetmənin yaşlılarının himayəsindən azad olmağa fəal meyl onun davranışının əsas motivlarından birinə çəvirilir. Valideyn himayəsindən azad olmaq cəhdli konfliktli münasibətlərin yaranmasına şərtləndirir. Burada yenişetmənin maddi baxımdan valideynlərindən asılı olması heç də az əhəmiyyət kəsb etmir. Yenişetmənin müstəqiliyi və onun davranışının psixoemotional yönəlliliyi üç cəhəti özündə birləşir: a) yenişetmə emosional baxımdan valideynlərinin başlılıqlıdan imtina edərək yaşıdlarına daha çox yaxınlaşmağa çalışır; b) yenişetmə davranışın müstəqiliyinə nail olmaqla valideynlərinin himayəsindən xilas olmağa çalışır; c) yenişetmə valideynlərinin qəbul etdiyi dayorlardan və normalardan uzaqlaşmağa meyl edir. Bütün bu amillərin təsirinin davamı olaraq yenişetmə emosional müstəqiliyini təmin etməyə çalışaraq valideynlərinin ona olan emosional təsirinə aradan qaldırmağa çalışır.

Yenişetmənin davranışın müstəqiliyi və dayorlara bağlı mövqeyi müyyən monada nisbi xarakter daşıyır. Belə ki, yenişetmə əslində möhdudiyyətsiz müstəqiliyə nail olmaq istəmir,

çünki belə vəziyyət onu ailədən tamamilə uzaqlaşdırır. Valideyn - yenişetmə münasibətlərində yaranan gərginlik bir çox hallarda tərəflərin maraqlarının üst-üstü düşməməsi ilə əlaqadır olur. Birun tasiri altında yenişetmə ailənin maraqları əvvəlindən kənar çıxır və özünün şəxsi motivlərinə əsaslanaraq davranışını tənzim etməyə çalışır. Yenişetmənin ailədə konfliktli münasibətləri bəzən səbəblərə əlaqadır olur: a) dostların və tərəflərlərin müştəqil sərtdə seçilməsi və valideynlərin rəyinin nəzərə alınmaması; b) məktəbdəxili və məktəbdən xaric tədbirdərə, görüşlərdə iştirak etməyə aktiv meyil; c) geyimlə, saç düzümlə ilə əlaqadır qeyri-məhdud müstəqiliy; c) ailədaxili tədbirdərən və işlərdən yayınma; d) ailədaxili və iş iştirahət rejiminin gözönülməməsi. Bütün bunlar ailə üzvlərinin çoxluğu şəraitində yaranan bələcək konfliktli münasibətləri daha da darılmalıdır. Davamlı bəzən ailədaxili vəziyyətə çevirir.

Ailədaxili konfliktlərin məvcud olmasına baxmayaraq, əksər hallarda yenişetmənin davranışını müsbət istiqamət mühüm olur. Belə ki, normal tərtibə mühiti şəraitində yenişetmənin ailədaxili münasibətləri normal xarakter daşıyır və müsbət emosional fonla müşayiət olunur. Yenişetmə ailənin qayğılarında yaxından iştirak edir, nallıyyət və uğursuzluqlar onda emosional mütaəssirlik doğurur. Yenişetmə valideynlərinin nüfuzu ilə hesablaşır və onlara səmimi və qarşılıqlı anlaşılma əsaslanan münasibətlər qurmağa çalışır.

Yenişetmə yaşı dövründə şagirdlərin sosial davranışının formallaşmasında onların yaşıdları ilə münasibətlərinin və emosional əlaqələrinin mühüm əhəmiyyəti vardır. Yaşıdları ilə əlaqə və münasibət yenişetmənin sosial davranışının əsas amillərdən biri kimi xarakterizə oluna bilər. Müşahidələr göstərir ki, tənəħələ və tək qalmış meyl çox az bir qismən yenişetmələr üçün səciyyəvi hal sayılır. Yaşıdları ilə ünsiyət əksər yenişetmələrin sosial motivi kimi onları çəkmişlər və bu amil onlarda özüñüdəkin inkişafına bilavasita təsir göstərir. Sosial davranışın ünsiyət sahəsində topladığı təcrübə yenişetmənin müstəqil həyat və faaliyyətə hazırlanmasına heç də az əhəmiyyət kəsb etmir.

Aparılmış psixoloji tədqiqatların nticələri göstərir ki, yenişetmə dövründə sosial davranışının formallaşması prosesini müşayiət edən ünsiy-

yat amili bəzi əlavə psixososial funksiyaların yerinə yetiriləməsi reallaşdırır: a) ünsiyət vəsítəsilə yenişetmə müsəyən məlumatları (böyüklərən adı bilmədiyi) əldə etməyə nail olur; b) yaşadıları ilə ünsiyət yenişetmənin sosial əlaqələri ilə bağlı təcrübəsinə formallaşdırır; c) qarşılıqlı ünsiyət şəraitində yenişetmənin davranışını emosional mütəassirliklə müşayiət olunur və bu zamanında, o, həmyəsidiarı ilə səmimi münasibətlər qurmağı nail olur.

Yenişetmə dövründən ən səciyyəvi psixoloji xüsusiyyətlərindən biri odur ki, bu yaş mərhələsində sosial davranışının formallaşmasında ünsiyət amili aparcı mövqeyə malik olur. Cinslərdəlik və cinslərlərə ünsiyətin formallaşması yenişetmənin sosiallaşması prosesinin ümumi istiqamətinə bilavasita təsir göstərir.

Cinsi sosializasiyanın formallaşması şəraitində yenişetmənin sosial davranışında nəzərə çarpan dəyişikliklər baş verir. Bu, ilk növbədə, cinsi mənşəbiyyətə əlaqadır olan rolların müsayanlaşması ilə müşayiət olunur. Yeni tipli sosial davranışının yaranması cinslərənərə münasibətlərinə xarakterinə bilavasita təsir göstərir. Bu təsirin bozı almaları ona plana çəkmək olar: a) aks cinsə marağın sañlaşması; b) qızların özünaməxsus cinsi olamalarının və bunulən bağlı sosial davranışın davamlı xarakter daşıması; c) cinsi mənşəbiyyətə əlaqadır davranışın formallaşmanın daha çox istifadə olunması; d) cinsi sosiallaşmanın təsirində mösət adətlərinin və maraqlarının yeni tipli sosial davranışın formallaşmasında rolinun genişlənməsi.

Yenişetmə dövründə sosial davranışın formallaşmasında müxtəlif tipli maraqların inkişafı və onların məmənənə xarakteristikasının çox mühüm əhəmiyyəti vardır. Yenişetməyə məxsus maraqların rüqapları bunlardır: 1) intellektual-estetik maraqlar: yenişetmələrdə müxtəlif texniki sahələrə, incəsanatə, tarixa və i.a. maraqlı aktiv xarakter daşıyır; 2) fiziki imkanların inkişaf etdirilməsinə fəal meyl; yenişetmə idmanla məşğul olur, fiziki gücün, dözlümlülüyü artırmağa ciddi diqqət yetirir; 3) yaşıdları rüqapunda lider olmağı tələbatlı formalaşması: yenişetmə yaşıdları içərisində formalaşdırır, aparıcı mövqeyə malik olmağı və lazım gəldikdə başqlarına rəhbərlik etməyə çalışır; 4) diqqət mərkəzində olmaq nəminə yenişetmə istənilən işlərin yerinə yetirilməsində aktiv iştirak etməyə çalışır, necə

deyərlər, yorulmaq bilmir; 5) müxtəlif tipli udusu oyunlarda iştirak etməyə meylin fəalləşməsi; 6) kommunikativ maraqların təmin ediləcəsinə maraqlı olması: yenişetmə ünsiyət dairəsinin genişləndirilmək dəha geniş və çoxşaxəli planda məlumatlar əldə etməyə çalışır.

Bələdliklə, yenişetmə dövründə sosial davranışının formallaşmasında bir sıra psixososial amillərin rolü ən plana çəkildə bilar: cinsi sosiallaşma və onuna bağlı bəzən dəyişikliklər, orqanızının fizioloji inkişaf sisteminin yenidən qurulması, yenişetmənin sosial statusunun qeyri-müyyənliyi, yenişetmənin yeni tipli fərdi-psixoloji xüsusiyyətlərinin formallaşması.

Müşahidələr göstərir ki, yenişetmənin müştəqil olduğu, yaşlılarının himayəsindən azad olmağa fəal meyl bir çox hallarda yenişetmə - yaşlı münasibətlərini gərginləşdirir və münaqişəli situasiyaları yaranmasına sabab olur. Buna nələ, qeyd etmək lazımdır ki, yenişetmələr mütləq müstəqiliyə yox, nisbi müstəqiliyə nail olmaq istayırlar.

Yenişetmə dövründə sosial davranışda müyyən konarəçimələr da qeyd olunur. Belə ki, bu yaşda davranışın təcavüzə bağı formaları və ya işlərin təcavüzə bağı formaları dəha tez-müşəhidə olunur. Təcavüzə meyli davranışın qarşısının almış üçün, ilk növbədə, yenişetmənin motivasiya səfərası təsir göstərərək ona sağlamlaşdırmaq lazımdır. Başqa adamlarla bağlılığın motivasiyasının formallaşmasında yenişetmənin yaşlıları münasibətlərinin normal olması tələbatlı fəallarla və o istəyi ki, yaşlıları onu dəstəkləsin və maraqlarını nazara əlsinlar. Təcavüzə davranışın psixokoreksiyasında, yenişetmənin müyyən qadağalarla tələblərə alıstdırılmışın da mühüm əhəmiyyəti vardır. Onu da əlavə etmək lazımdır ki, aqrəssiv davranışın korreksiyasında yenişetmə - valideyn münasibətlərinin səmimi və qarşılıqlı hörmətənəsində qurulmasına heç də az əhəmiyyəti yoxdur. Yenişetmələrdə təcavüzə davranışın qarşısını iki yolla almaq olar: a) yenişetmənin hərəkatının qarşısı dorhal alınr; b) yenişetmə ciddi sürətdə cəzalandırılır. Belə haldə təcavüzə davranışın möhkəmləndirilmər və yenişetmə müsbət davranışına doğru istiqamətləndirilir. Bu zamanında möhkəmləndirilməq təcavüzə meyilli davranışın tədricən zəifləyərək öz təsirini itirir.

Yuxarıda qeyd olunduğu kimi, faal sürətdə reallaşdırılan cəzalandırma təcavüzlü davranışın correksiyasına və ləngidiliməndən istifadə oluna bılır. Lakin heç də həmişə cəzanın təsiri sayasında təcavüzlü davranışın aradan qalxmır (xüsusi cəzanın zəif olması səzində). Müşayiyan olunmuşdur ki, cəzannın ciddiliyi ilə aqresivliyin saviyəsi arasında müsbət asılılıdır. Cəza amili valideynlər tarafından istifadə olunarsa, belə halda yeniyetmənin cəzalandırılması tərbiyəvi funksiyaların reallaşdırılmasını təmin edə bılır. Cəzanın ciddiliyi təcavüzlü davranışın stimullaşdırıcıdır, lakin onun nisbatan zəif, yüngül formada istifadə olunması aks effektdir. Odur ki, cəza amili çox ehtiyatla istifadə olunurnalı və valideynlər yaranmış münəqşiqli situasiyanı ağlatanın sərtdə təhlil edərək daha əlverişli olan təsvir əsasını töbqət etməyə nail olmuşlardır.

Aparılmış psixoloji tədqiqatların nəticələrinin təhlili göstərir ki, şaxsiyyətin sosialyoln, qeyri-təcavüzlü davranışının formalasmasında möhkəmətləndirmə mexanizmlərinin əhəmiyyəti rol olsa da belə, əsas mövqeyə qeyri-təcavüzlü davranış formalarının faal sərtdə əslanmasının müümən rələ vardır. Belə səzində şaxsiyyətin davranışla bağlı motivasiyasını möhkəmənlər.

Təcavüzlü davranışın təzahüründə cinsi fərdlərlə yanaşı, yeniyetməlik yaşının ayrı-ayrı illərinin xüsusiyyətləri də nəzarə alınmalıdır. Yeniyetmənin dövrünün müvafiq illərində aqresivliyin təzahürü özünün fərqli xarakteri ilə diqqəti cəlb edir. Bu baxımdan oğlan yeniyetmələrə təcavüzlü davranışın təzahüründən iki mərhələyə ayırmak olar: 12 yaş və 14-15 yaş. Qızlarda iki yaşda təcavüza meyillilik daha aktiv xarakter daşıyır: 11 yaş və 13 yaş. Aparılan müşahidələr göstərir ki, təcavüzlü davranışının təzahüründə və ifadə olunmasına oğlan və qızlar arasında müsəyyən fərqlər qeyd olunur. Belə ki, oğlanlarda birbaşa olaraq fiziki və verbal təcavüze olan meyl daha aktiv xarakter daşıyır: qızlarda isə birbaşa və dolayı təcavüza meyilla bağlı davranışın daha çox müşahidə olunur. Oğlanlarda hər iki münasibə forması açıq şəkildə özünü bürüza verir və konflikt tərəfdəsinə birbaşa olaraq istiqamətlərin. Qızlar isə əsasən verbal təcavüzlü münasibətin müxtəlif formalarından istifadə edirlər.

Aparılmış psixoloji tədqiqatların nəticələri göstərir ki, oğlanlarda fiziki təcavüzo meyl 10-11 yaşlı uşaq üçün daha səciyyəvidir. 14-15 yaşlı yeniyetmələr isə verbal təcavüzlü davranışın üstünlük verirlər. Bu vəziyyət heç də yaşla əlaqədər fiziki təcavüzinə zəifləməsinə dələlat etmir. Çünkü hər iki davranış formasının təzahürünün yüksəkən həddi məhz 14-15 yaşlara təsadüf edir. Sonradan fiziki təcavüzinə dinamikası zəifləməyə doğru istiqamətləndir, əksinə, verbal təcavüzo meyl isə dinamik baxımdan daha da fəallışır. Onu da əlavə etmək lazımdır ki, kiçik yeniyetmə yaşı dövründə psixoloji təcavüzinə iki formasi arasında elə bir ciddi fərqlər situasiya qeyd olunur. Böyük yeniyetmə yaşı dövründə isə başqa vəziyyət müşahidə olunur. Belə ki, bu mərhələdə hər iki təcavüz forması arasında məvcud fərqlər artırıb nəzarə çarpar. Onu da qeyd etmək lazımdır ki, hər iki təcavüzlü davranış forması yeniyetməlik dövrünün bütün illərində oğlanlarda qızlara nisbətən daha aktiv yönümlə malik olur.

Psixoloji ədəbiyyatın təhlili göstərir ki, bir çox hallarda təcavüz analizi ilə konfliktliyin anlayışı eyniləşdirilir. Məsələ burasındadır ki, istinlən təcavüzlü davranışın müxtəlif tipli təsir qüvvəsinə malik olan konflikt və psixoemosional gərginlikdə müşayiət olunur. Lakin diaqnostik baxımdan hər iki emosional müvazinatlılığının fərqləndirilməsinin çox müümən psixopedagoji əhəmiyyəti vardır. Belə ki, fərqli cəhatlərin nəzarə alınmasında konflikt və təcavüzlü davranışın psixopedagoji correksiyasını daha samorollu sərtdə reallaşdırmaqla olar.

Aparılan müşahidələr göstərir ki, təcavüzlü davranışla özüntüyimətləndirmə arasında müsəyyən funksional əlaqə və asılılıq vardır. Özüntüyimətləndirmə yüksək olduğunu, təcavüzo meyl de uyğun olaraq da yüksək ifadə tarzına malik olar. Qeyri-adekvat yüksək özüntüyimətləndirmənən ətrafdakiların rəyi ilə üst-üstə düşmürə, belə halda təcavüzlü davranışa olan aktiv meyl dəha qüvvətlenir. Bunun təsiri altında yeniyetmənin psixoemosional müvazinatlılığı bir səra əlavə neqativ reaksiyalara, düşüncənlilik hissini təzahür ilə müşayiət olunur.

Psixoemosional gərginliklə müşayiət olunan təcavüzlü davranışın correksiyası psixopedagoji təsirlər sisteminin düşünülmüş sərtdə töbqəti səzində müvəffəqiyətə reallaşdırılmalıdır.

Yeniyetmə dövründə sosial davranışın inkişafının psixoemosional xüsusiyyətləri

Bunun üçün, ilk növbədə, təcavüzlü davranışın meyli stimullaşdırılan və yönəldən psixoloji şərait müsəyyənləşdirilməli, yeniyetmənin ailədaxili və kollektivdaxili münasibətləri təhlil edilməli və bu zmində adekvat korreksion tədbirlərin həyata keçirilməsi planlaşdırılmalıdır.

Bələdliklə, aparılmış psixoloji təhlil əsasında belə bir ümumi qəzaqə gəlmək olar ki, yeniyetmə yaşı dövründə emosional inkişaf səratə davam edir və çox dəyişən və qüvvətli hissə mütəəssirliklə müşayiət olunur. Yeniyetmənin emosional həyatı çox gərgin keçir və bunun təsiri altında əhval-ruhiyəyin davamsızlığı, əsəbiliyyə meyl, konfliktli davranışın fəallaşması kimi

Ədəbiyyat:

1. Гамезо М.В., Петрова Е.А., Орлова Л.М. Взрастная и педагогическая психология. М.: Педагогическое общество России, 2003.
2. Психологопедагогическая диагностика / Под реакцией И.Ю. Левченко, С.Д. Забрамной. М.: Академия, 2008.
3. Савенков А.И. Педагогическая психология. В двух томах. Том 2. М.: Академия, 2009.
4. Социальная психология / Под редакцией А.В. Петровского. М.: Просвещение, 1987.
5. Эльконин Д.Б. Избранные психологические труды / Под редакцией В.В. Давыдова, В.П. Зинченко. М.: Педагогика, 1989.

E-mail:edissontarana@gmail.com

Rəyçilər: ped.ü.fols.dok., dos. N. Rəzayeva
ped.ü. fols.dok. M. Əliyev

Redaksiyaya daxil olub: 12.12.2018.